

Poselství Svatého otce Františka ke 108. Světovému dni migrantů a uprchlíků (25. září 2022)

Vytvářet budoucnost s migranty a uprchlíky

„Tady nemáme město k trvalému pobytu; to budoucí město hledáme“ (Žid 13,14)

Drazí bratři a sestry!

Konečným smyslem naší „cesty“ na tomto světě je hledání pravé vlasti, Božího království, které založil Ježíš Kristus a které se plně uskuteční, až se vrátí v slávě. Jeho království se ještě nenaplnilo, ale již je přítomno v těch, kdo přijali spásu. „Boží království je v nás. I když je stále eschatologické a je budoucností světa i lidstva, nachází se zároveň v nás.“¹

Budoucí město je „město s pevnými základy, které sám Bůh vystaví a založí“ (Žid 11,10). Jeho plán zahrnuje intenzivní tvořivou práci, do které se musíme všichni osobně zapojit. Je to vytrvalé úsilí na osobním obrácení a proměně skutečnosti, aby stále více odpovídala božskému plánu. Dramata dějin nám připomínají, jak daleko ještě jsme od dosažení našeho cíle, nového Jeruzaléma, „Božího stanu mezi lidmi“ (Zj 21,3). Nesmíme však kvůli tomu ztrácet odvalu. Ve světle toho, co jsme se naučili v těžkostech nedávné doby, jsme povoláni obnovit svůj závazek vytvářet budoucnost, která by více odpovídala Božímu plánu světa, kde by všichni mohli důstojně žít v míru.

„Čekáme nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost“ (2 Petr 3,13). Spravedlnost je jedním ze stavebních kamenů Božího království. Ve svém každodenním úsilí plnit Boží vůli ji máme budovat s trpělivostí, obětavostí a odhodláním, aby se nasýtily všichni, kdo po ní hladoví a žízní (srov. Mt 5,6). Spravedlnost království je třeba chápat jako naplnění harmonického Božího řádu, kdy se v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých, celé stvoření navrácí ke své původní „dobrotě“ a lidstvo se stává „velmi dobrým“ (srov. Gn 1,1–31). Aby však mohla zavládnout tato úžasná harmonie, je třeba přijmout Kristovu spásu, jeho evangelium lásky. Pak budou odstraněny nerovnosti a diskriminace současného světa.

Nikdo nesmí být vyloučen. Boží plán zahrnuje bezvýhradně vše a do centra pozornosti staví ty, kteří žijí na existenciálních periferiích. Mezi nimi je mnoho migrantů a uprchlíků, vysídlených osob a obětí obchodování s lidmi. S nimi se má budovat Boží království, protože bez nich by to nebylo takové království, jaké si Bůh přeje. Začlenění nejzranitelnějších osob je nezbytnou podmínkou k získání plnohodnotného občanství v něm. Pán totiž říká: „Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně“ (Mt 25,34–36).

Vytvářet budoucnost s migranty a uprchlíky znamená také uznat a ocenit to, čím každý z nich může přispět k procesu budování. Líbí se mi, jak je tento přístup k migraci zachycen v Izaiášově prorocké vizi, v níž cizinci nejsou považováni za útočníky a ničitele, ale za ochotné dělníky, kteří obnovují zdi nového Jeruzaléma, jehož brány jsou otevřené všem národům (srov. Iz 60,10–11).

¹ Sv. Jan Pavel II., *projev při návštěvě římské farnosti svatých Františka z Assisi a Kateřiny Sienské, patronů Itálie*, 26. listopadu 1989.

Stejné proroctví představuje příchod cizinců jako zdroj obohacení: „Bohatství moře tě zaleje, poklady národů přijdou k tobě“ (60,5). Historie nás totiž učí, že přínos migrantů a uprchlíků má zásadní význam pro sociální a hospodářský růst našich společností. A to platí i v dnešní době. Jejich práce, obětavost, mládí a nadšení obohacují komunity, které je přijímají. Tento přínos by však mohl být mnohem větší, kdyby byl využit a podporován prostřednictvím cílených programů. Je to obrovský potenciál, který je připraven se projevit, jen když k tomu dostane příležitost.

Obyvatelé nového Jeruzaléma – jak opět prorokuje Izaiáš – budou mít brány města vždy otevřené dokořán, aby do něj mohli vcházet cizinci se svými dary: „Stále budou otevřeny tvé brány, nezavrou se ve dne ani v noci, aby k tobě bylo přineseno bohatství od národů“ (60,11). Přítomnost migrantů a uprchlíků představuje velkou výzvu, ale také příležitost ke kulturnímu a duchovnímu růstu pro všechny. Díky nim máme možnost lépe poznat svět a krásu jeho rozmanitosti. Můžeme dozrávat v lidskosti a společně budovat větší smysl pro pospolitost. Vzájemná otevřenost vytváří prostor pro plodnou výměnu různých vizí a tradic, které otevírají mysl novým perspektivám. Objevujeme také bohatství přítomné v náboženstvích a spiritualitách, které neznáme, a to nám pomáhá prohlubovat své vlastní přesvědčení.

V novém Jeruzalémě národů je chrám Páně krásnější díky darům, které přicházejí z cizích zemí: „Všechna stáda z Kedaru se k tobě shromáždí, berani z Nebajotu ti budou k službě; budou obětováni na mém oltáři k usmíření, a tak oslavím svůj slavný dům“ (60,7). V této perspektivě může příchod katolických migrantů a uprchlíků povzbudit církevní život komunit, které je přijímají. Často přinášejí nadšení, které osvěžuje naše komunity. Sdílení různých projevů víry a zbožnosti představuje výsadní příležitost k plnějšímu prožívání katolicity Božího lidu.

Drazí bratři a sestry a zvláště vy, mladí lidé! Chceme-li spolupracovat s naším nebeským Otcem na vytváření budoucnosti, dělejme to společně s našimi bratry a sestrami migranty a uprchlíky. Vytvářejme ji ještě dnes! Protože budoucnost začíná dnes a začíná u každého z nás. Nemůžeme přenechat budoucím generacím odpovědnost za rozhodnutí, která je třeba učinit nyní, aby se mohl uskutečnit Boží plán se světem a mohlo přijít jeho království spravedlnosti, bratrství a míru.

Modlitba

Pane, učiň nás nositeli naděje,
aby tam, kde je tma, zazářilo tvé světlo,
a tam, kde je rezignace,
ať se znovu zrodí důvěra v budoucnost.

Pane, učiň nás nástroji své spravedlnosti,
aby tam, kde je vyloučení, vzkvétalo bratrství,
a tam, kde je nenasytnost, se rozmáhalo sdílení.

Pane, učiň nás tvůrci svého království
spolu s migranty, uprchlíky a všemi obyvateli periferií.

Pane, dej ať se naučíme poznávat,
jak je krásné žít spolu jako bratři a sestry.

Amen.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 9. května 2022

FRANTIŠEK